

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 23 września 2026 r.
(OR. en)**

2025/0172(COD)

PE-CONS 44/26

**SIMPL 154
ANTICI 160
INDEF 132
MAP 136
CSC 427
ENV 775
COMPET 793
ENT 162
MI 664
CHIMIE 86
CODEC 1245**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie przyspieszenia postępowań w sprawie wydawania zezwoleń
na projekty w zakresie gotowości obronnej**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/...**

z dnia ...

**w sprawie przyspieszenia postępowań w sprawie wydawania
zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C, C/2026/30, 16.1.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj>.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak podkreślono we Wspólnej białej księdze Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 19 marca 2025 r. w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030, Unia stoi w obliczu poważnego i rosnącego zagrożenia związanego z ponownym pojawieniem się w Europie pełnoskalowego konfliktu w kontekście rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz innych działań hybrydowych wymierzonych w Unię i jej państwa członkowskie. Unia musi zatem podjąć zdecydowane działania, aby zwiększyć swoją gotowość obronną oraz odporność całego społeczeństwa. Istnieje pilna potrzeba zwiększenia europejskiej gotowości obronnej oraz usunięcia krytycznych luk w zdolnościach, aby zapewnić do 2030 r. mocną i adekwatną postawę obronną Europy, jak podkreśliła Rada Europejska.
- (2) Utworzenie lub rozbudowa obiektów i infrastruktury oraz podejmowanie działań związanych z gotowością obronną często wymaga złożenia wniosku o szereg odpowiednich zezwoleń i zgód. Istniejące procedury wydawania zezwoleń na przeprowadzanie ocen w różnych obszarach są często długotrwałe i uciążliwe, co ma nieproporcjonalny wpływ na małe spółki o średniej kapitalizacji i MŚP. W procedurach tych brakuje obecnie ogólnounijnych przepisów dotyczących postępowań przyspieszonych właściwych dla działalności w zakresie gotowości obronnej, co utrudnia terminowe zwiększenie produkcji obronnej i rozbudowę powiązanej infrastruktury oraz zwiększenie skali działalności i inwestycji w zakresie gotowości obronnej, które mają kluczowe znaczenie dla zaspokajania pojawiających się potrzeb dotyczących bezpieczeństwa.

- (3) Postępowania w sprawie wydawania zezwoleń przez państwa członkowskie na projekty w zakresie gotowości obronnej powinny zostać usprawnione, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby takie projekty były bezpieczne, chronione oraz zgodne z wymogami środowiskowymi, społecznymi, dotyczącymi pracy i bezpieczeństwa na wszystkich etapach postępowania. W unijnym prawie ochrony środowiska określono wspólne warunki dotyczące zakresu i postępowania w odniesieniu do wydawania zezwoleń na poziomie krajowym, co zapewnia wysoki poziom ochrony środowiska oraz umożliwia zrównoważony i odpowiedzialny rozwój europejskich zdolności przemysłowych w dziedzinie obronności i łańcucha wartości surowców, a jednocześnie pozwala unikać niepotrzebnych opóźnień administracyjnych, które mogłyby utrudnić osiągnięcie gotowości obronnej. Niniejsze rozporządzenie nie narusza jakichkolwiek obowiązków wynikających z innych odpowiednich przepisów Unii.
- (4) Złożone i długotrwałe krajowe postępowania w sprawie wydawania zezwoleń, które różnią się w poszczególnych państwach członkowskich, osłabiają bezpieczeństwo, pewność i planowanie inwestycji niezbędne dla podmiotów gospodarczych w całej Unii oraz do skutecznego wzmocnienia gotowości obronnej państw członkowskich, a także mogą zniechęcać innowacyjne MŚP i małe spółki o średniej kapitalizacji do rozpoczynania działalności w sektorze obronnym lub zwiększania jej skali. Struktura i czas trwania postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na realizację odpowiednich projektów mogą również znacznie się różnić w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z tym, aby zapewnić i przyspieszyć ich skuteczne wdrożenie, państwa członkowskie powinny stosować uproszczone i przewidywalne postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej.

- (5) Na podstawie prognoz dotyczących stopniowego wdrażania instrumentów zaproponowanych w ramach Planu ReArm Europe/Gotowość 2030 inwestycje w obronność mogą wynieść co najmniej 800 mld EUR w ciągu najbliższych czterech lat. Taki poziom inwestycji jest również okazją do rozwoju europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) w ramach rynku wewnętrznego poprzez umożliwienie konkurencyjnym, innowacyjnym i zróżnicowanym podmiotom działającym w obszarze technologii obronnych skutecznego uczestnictwa w EDTIB, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego udziału w rynku obronnym, w tym MŚP, oraz w pełnej zgodności z unijnymi i krajowymi normami społecznymi oraz normami pracy, bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Zasadnicze znaczenie mają zatem uproszczenie i harmonizacja ram regulacyjnych w sposób zwiększający skuteczność, przejrzystość i rozliczalność. Dzięki usprawnieniu i dostosowaniu ram regulacyjnych Unia może stworzyć bardziej sprzyjające warunki dla sektorów przemysłu obronnego, aby mogły sprawnie funkcjonować, wprowadzać innowacje i tworzyć zdolności niezbędne do zapewnienia europejskiego bezpieczeństwa i europejskiej gotowości obronnej.
- (6) Gotowość obronną należy rozumieć jako zdolność państw członkowskich do przewidywania związanych z obronnością sytuacji kryzysowych, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE³, przeciwdziałania im i reagowania na nie poprzez proaktywne i skoordynowane podejście. Podejście to obejmuje zapewnienie dostępności zdolności przemysłowych w dziedzinie obronności koniecznych do pozyskania i utrzymania niezbędnych zasobów, zdolności oraz infrastruktury, aby skutecznie reagować na takie kryzysy.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (7) W świetle zidentyfikowanych przeszkód, należy ustanowić nadzwyczajne środki, aby przyspieszyć postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej w całej Unii. Środki takie powinny mieć zastosowanie do projektów określonych przez państwa członkowskie jako projekty w zakresie gotowości obronnej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.
- (8) Projekty w zakresie gotowości obronnej, w tym powiązane działania przemysłowe i rządowe, mogą – w stosownych przypadkach – wchodzić w zakres stosowania obowiązujących przepisów prawa Unii, w tym w dziedzinie unijnego prawa ochrony środowiska, umożliwiających odstępstwa ze względu na nadrzędny interes publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub w reakcji na sytuację kryzysową. Państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach stosować takie odstępstwa do celów działalności i inwestycji w zakresie gotowości obronnej. W tym kontekście środki wyrównawcze lub łagodzące, które mogą być konieczne w postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń, są narzędziami służącymi zapewnieniu proporcjonalnej ochrony interesów odpowiednich sektorów, z myślą o terminowym osiągnięciu celu gotowości obronnej do 2030 r.
- (9) Chociaż niektóre państwa członkowskie wprowadziły lub prawdopodobnie wprowadzą środki mające na celu przyspieszenie ich postępowań w sprawie wydawania zezwoleń dla przemysłu obronnego, może to nastąpić na różne sposoby, co doprowadziłoby do powstania barier w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w sektorze obronnym. Takie rozbieżności stały się wąskimi gardłami w europejskich łańcuchach dostaw istotnych dla produktów związanych z obronnością. Aby zapewnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, konieczne jest określenie zharmonizowanych przepisów i harmonogramów dotyczących przyspieszenia postępowań w sprawie wydawania zezwoleń.

- (10) Chociaż instytucje Unii mogą zapewniać wytyczne i ramy działania, odpowiedzialność za wydawanie pozwoleń oraz ułatwianie przyspieszonych postępowań w sprawie wydawania zezwoleń spoczywa przede wszystkim na państwach członkowskich. Państwa członkowskie są najlepiej przygotowane do wdrożenia zmian, które uwzględniają ich specyficzne otoczenie administracyjne i regulacyjne.
- (11) Należy pilnie ograniczyć złożoność i czas trwania postępowań w sprawie wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby postępowania takie były dostępne dla spółek o średniej kapitalizacji, małych spółek o średniej kapitalizacji oraz MŚP przyczyniających się do rozwoju nowych i powstających technologii obronnych.
- (12) W sytuacjach kryzysu łańcucha dostaw niepewność może utrudniać terminowe podejmowanie decyzji i planowanie inwestycji. Zachęca się państwa członkowskie do wymiany odpowiednich informacji dotyczących zagrożeń dla łańcucha dostaw i wąskich gardeł w łańcuchu dostaw za pośrednictwem istniejących unijnych ram współpracy w dziedzinie obronności, aby wspierać efektywną alokację zasobów oraz wzmocnić gotowość obronną Unii, w pełnej zgodności z wymogami bezpieczeństwa narodowego i poufności.
- (13) Aby sprostać zidentyfikowanym wyzwaniom, ważne jest, aby podmioty gospodarcze działające w dziedzinie obronności korzystały z przepisów, które okazały się skuteczne w usprawnianiu postępowań w sprawie wydawania zezwoleń przemysłowych, skracaniu terminów wydawania zezwoleń na działalność w dziedzinie przemysłu obronnego, w tym na budowę nowych zakładów i powiązanej infrastruktury, rozbudowę istniejących obiektów, tworzenie miejsc przeprowadzania testów, szkolenia, certyfikację oraz badania i rozwój, w tym budowę prototypów i transfer technologii, przy jednoczesnym wykorzystaniu i rozszerzeniu mających zastosowanie przepisów.

- (14) W celu zapewnienia, aby usprawnione postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń obejmowało cały łańcuch wartości w dziedzinie obronności, pojęcie przemysłu obronnego powinno obejmować nie tylko przedsiębiorstwa wytwarzające produkty związane z obronnością zdefiniowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE⁴, lecz również przedsiębiorstwa świadczące usługi bezpośrednio związane z tymi produktami. Ponadto, aby usunąć główne wąskie gardła w inwestycjach w obronność, postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno obejmować wszystkie odpowiednie zezwolenia, w tym zgody lub licencje niezbędne do budowy, rozbudowy, przekształcania i eksploatacji projektów w zakresie gotowości obronnej lub do zmiany przeznaczenia instalacji, urządzeń lub działań na potrzeby wytwarzania produktów lub komponentów obronnych, lub na potrzeby innych działań stanowiących część projektu w zakresie gotowości obronnej. Objęcie udzielania takich zezwoleń jedną skoordynowaną i ograniczoną w czasie procedurą – od potwierdzenia, czy wniosek o udzielenie zezwolenia jest kompletny, po powiadomienie o kompleksowej decyzji przez pojedynczy punkt kontaktowy – zmniejsza fragmentację, skraca terminy proceduralne oraz zwiększa pewność prawa.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

- (15) Zgodność z prawem Unii, w tym w odniesieniu do gospodarowania odpadami i ochrony wody, powietrza, ekosystemów, siedlisk, stanowisk archeologicznych i różnorodności biologicznej, jest integralną częścią postępowań w sprawie wydawania zezwoleń, również w sektorze obronnym. Takie przepisy stanowią istotny mechanizm zabezpieczający, aby zapobiegać negatywnym skutkom lub ograniczyć je do minimum. Jednakże aby zapewnić przewidywalność i terminowość postępowań w sprawie wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej, należy wykorzystać wszelkie możliwości usprawnienia wymaganych ocen i pozwoleń, nie obniżając przy tym na przykład poziomu ochrony środowiska. W tym kontekście należy zapewnić łączenie niezbędnych ocen, co pozwoli uniknąć zbędnego nakładania się wymogów.
- (16) Po otrzymaniu kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia każde państwo członkowskie powinno określić w kontekście swojej organizacji administracyjnej i potrzeb w zakresie obronności i bezpieczeństwa narodowego, czy projekt zlokalizowany na jego terytorium kwalifikuje się jako projekt w zakresie gotowości obronnej.
- (17) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby procedury wydawania zezwoleń i oceny wymagane na podstawie prawa krajowego były zorganizowane w sposób skoordynowany, uzupełniający procedury wymagane na podstawie prawa Unii, co pozwoli uniknąć nakładania się, powielania i niepotrzebnych opóźnień administracyjnych, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu ochrony środowiska.

- (18) Aby zagwarantować zaufanie do uproszczenia procedur administracyjnych, postępowań przyspieszonych i rynku wewnętrznego, ważne jest, aby pojedyncze punkty kontaktowe i wszystkie właściwe organy krajowe zaangażowane w postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń były bezstronne oraz przestrzegały zasad uczciwej konkurencji, przejrzystości procesu decyzyjnego, publikowania niepublikańnych danych statystycznych dotyczących decyzji w sprawie zezwoleń oraz niedyskryminacji, w tym w odniesieniu do dostępu dla MŚP i przedsiębiorstw każdej wielkości w całej Unii.
- (19) Aby ułatwić skuteczne i terminowe rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwoleń związanych z działalnością w zakresie gotowości obronnej oraz zwiększenie skali produkcji obronnej, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby właściwe organy krajowe wprowadziły postępowania przyspieszone. Organy te powinny zapewnić jak najszybsze rozpatrywanie takich wniosków o wydanie zezwolenia pod względem prawnym, umożliwiając tym samym terminowe reagowanie na potrzeby w zakresie gotowości obronnej.
- (20) Ustanowienie pojedynczego punktu kontaktowego na potrzeby wniosków dotyczących zezwoleń związanych z działalnością obronną ma usprawnić komunikację, doprecyzować obowiązki, ograniczyć obciążenia administracyjne oraz przyspieszyć postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń dzięki wprowadzeniu jasnych i prawnie wiążących terminów, zapewniając tym samym skuteczną ścieżkę dla wniosków związanych z obronnością. Ponadto rozwiązanie to zapewni pewność dla inwestorów poprzez zapewnienie szybkiego rozpatrywania wniosków o wydanie zezwolenia oraz ograniczenie ryzyka związanego z długotrwałymi procedurami.

- (21) W przypadku gdy konieczne jest uwzględnienie zdecentralizowanej struktury administracyjnej państw członkowskich, powinny one mieć możliwość decydowania, czy ustanowić lub wyznaczyć swoje pojedyncze punkty kontaktowe na poziomie lokalnym, regionalnym lub krajowym, lub na jakimkolwiek innym odpowiednim poziomie administracyjnym. Państwa członkowskie powinny zapewnić ustanowienie skutecznych mechanizmów koordynacji oraz zapewnić, aby ten pojedynczy punkt kontaktowy pełnił funkcję jedyne go punktu obsługi dla każdego projektu. Ponadto przed rozpoczęciem postępowania w sprawie wydawania zezwoleń odpowiednie właściwe organy powinny określić wymogi i zakres informacji wymaganych od promotora projektu oraz udostępnić te wymogi i ten zakres informacji pojedynczemu punktowi kontaktowemu. Pojedynczy punkt kontaktowy powinien odpowiadać za przekazanie tych informacji promotorowi projektu. Przed rozpoczęciem postępowania w sprawie wydawania zezwoleń i w jego trakcie promotorzy projektów powinni mieć możliwość kontaktu z pojedynczym punktem kontaktowym odpowiedzialnym za ułatwianie i koordynację całego postępowania w sprawie wydawania zezwoleń. Do państw członkowskich powinna należeć decyzja na podstawie prawa krajowego, czy pojedynczy punkt kontaktowy może działać jako właściwy organ i wydawać kompleksowe decyzje. Państwa członkowskie powinny zapewnić swoim pojedynczym punktom kontaktowym oraz innym organom uczestniczącym w postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń wystarczające zasoby i personel, aby zapewnić im możliwość skutecznego wypełniania ich obowiązków.

- (22) Aby przyspieszyć osiągnięcie pełnej zdolności operacyjnej pojedynczych punktów kontaktowych, ważne jest, aby państwa członkowskie, w miarę możliwości, wykorzystywały ewentualną komplementarność z istniejącymi pojedynczymi punktami kontaktowymi, na przykład ustanowionymi na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735⁵ lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252⁶.
- (23) Państwa członkowskie powinny zapewnić niezbędne wsparcie administracyjne na potrzeby projektów w zakresie gotowości obronnej zlokalizowanych na ich terytorium, aby ułatwić ich terminową i skuteczną realizację. Ważne jest zagwarantowanie, aby promotorzy projektów byli traktowani w ten sam sposób niezależnie od państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę. Ponadto należy zwrócić szczególną uwagę na potrzeby MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, które często ponoszą wyższe koszty przestrzegania przepisów i mają ograniczone zdolności administracyjne. W tym celu pojedynczy punkt kontaktowy powinien zapewniać MŚP, spółkom o średniej kapitalizacji oraz małym spółkom o średniej kapitalizacji dostosowane do potrzeb wytyczne i wczesne usługi doradcze. Takie wsparcie może obejmować punkty informacyjne, ujednolicone wzory i narzędzia cyfrowe, zapewniające jasne wytyczne dotyczące wymogów w zakresie dokumentacji i zgodności oraz pomoc w całym postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń, tak aby mniejsze podmioty mogły w nim skutecznie uczestniczyć bez ponoszenia nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724 (Dz.U. L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020 (Dz.U. L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

- (24) Pojedyncze punkty kontaktowe powinny zbierać, przetwarzać i przekazywać odpowiednie informacje w spójny i terminowy sposób. Aby zapewnić przejrzystość, monitorowanie *ex post* i porównywalność w całej Unii oraz aby wspierać spójne i skuteczne wykonywanie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny co roku przedkładać Komisji sprawozdanie statystyczne dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, określające łączną liczbę pozytywnie rozpatrzonych wniosków o wydanie zezwolenia, w tym w drodze milczącej zgody, zgodnie z procedurami ustanowionymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aby ocenić, czy procedury ustanowione na podstawie niniejszego rozporządzenia skutecznie przyczyniają się do realizacji jego celów, Komisja powinna okresowo oceniać wykonywanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do harmonogramów postępowań w sprawie wydawania zezwoleń, udziału MŚP w projektach w zakresie gotowości obronnej oraz mechanizmu milczącej zgody.
- (25) Przejrzystość oraz równy dostęp do informacji mają kluczowe znaczenie dla skutecznego prowadzenia postępowań w sprawie wydawania zezwoleń. Wszyscy promotorzy projektów, niezależnie od państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, powinni mieć dostęp do scentralizowanych i łatwo dostępnych informacji online w zakresie, w jakim taka publikacja pozostaje bez uszczerbku dla bezpieczeństwa narodowego i w należyty sposób uwzględnia wymogi poufności. Informacje te powinny obejmować szczegółowe informacje o pojedynczych punktach kontaktowych, postępowaniach w sprawie wydawania zezwoleń, mechanizmach rozstrzygania sporów, usługach finansowych i inwestycyjnych oraz dostępnych unijnych lub krajowych instrumentach finansowania.

- (26) Państwa członkowskie powinny zapewniać cyfrową wymianę informacji między promotorem projektu, pojedynczym punktem kontaktowym i właściwymi organami, w tym za pośrednictwem interoperacyjnego portalu, jeżeli jest dostępny, aby ułatwić elektroniczne składanie dokumentów oraz, w miarę możliwości, ponowne wykorzystywanie informacji już przekazanych w ramach innych procedur unijnych lub krajowych.
- (27) Na wniosek państwa członkowskiego Komisja powinna oferować pojedynczemu punktowi kontaktowemu wsparcie w zakresie budowania zdolności, w tym pomoc techniczną, szkolenia, monitorowanie i ocenę, aby rozwijać i wzmacniać zdolności, procesy i zasoby, których pojedyncze punkty kontaktowe potrzebują do celów niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, aby traktować takie wnioski priorytetowo. Takie wsparcie jest objęte zakresem działań wspierających na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643⁷.
- (28) Aby zapewnić jasność co do statusu wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej oraz ograniczyć skutki potencjalnych nadużyć drogi sądowej, nie osłabiając przy tym skutecznej kontroli sądowej, wszelkie spory dotyczące postępowania w sprawie wydawania zezwoleń powinny być terminowo rozstrzygane. W tym celu projekty w zakresie gotowości obronnej powinny być rozpatrywane w trybie pilnym we wszystkich postępowaniach administracyjnych, sądowych i postępowaniach w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących takich projektów w zakresie, w jakim prawo krajowe przewiduje taki tryb pilny.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643 z dnia 16 grudnia 2025 r. w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością („rozporządzenie w sprawie EDIP”) (Dz.U. L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj>).

- (29) Aby zapewnić promotorom projektów i innym inwestorom niezbędne bezpieczeństwo i przejrzystość w celu przyspieszenia rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń związane z takimi projektami nie przekraczało określonych terminów.
- W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono standardowy termin 42 dni roboczych na postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń oraz przewidziano możliwość przedłużenia tego terminu w określonych przypadkach. Aby uniknąć nieuzasadnionych opóźnień, możliwość przedłużenia tego terminu powinna być ograniczona do wyjątkowych okoliczności określonych w niniejszym rozporządzeniu. Podstawą każdego przedłużenia postępowania w sprawie wydawania zezwoleń powinny być jasno określone i należyście uzasadnione powody. Pojedynczy punkt kontaktowy powinien przekazać uzasadnienie wykazujące, że istnieją wyjątkowe okoliczności i konieczny jest dodatkowy czas na zakończenie pozostałych ocen. Uzasadnienie przedłużenia oraz przewidywaną datę wydania kompleksowej decyzji należy przekazać promotorowi projektu na piśmie w terminowy i przejrzysty sposób.
- (30) Postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń powinno rozpocząć się, gdy pojedynczy punkt kontaktowy powiadomi promotora projektu, że otrzymany wniosek o wydanie zezwolenia jest kompletny, oraz powinno zakończyć się, gdy pojedynczy punkt kontaktowy powiadomi promotora projektu o kompleksowej decyzji.

- (31) W przypadku gdy na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego w postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń wymagane jest sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko lub inne oceny, wniosek o wydanie zezwolenia należy uznać za kompletny do celów niniejszego rozporządzenia, tylko jeżeli promotor projektu przekazał sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko lub inne oceny. W stosownych przypadkach właściwe organy krajowe powinny wykonywać swoje obowiązki w zakresie oceny, w tym obowiązki wynikające z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁸, w szczególności jej art. 1 ust. 2 lit. g) pkt (iii), (iv) oraz (v), lub jakichkolwiek innych ocen wymaganych na podstawie prawa Unii lub krajowego, przed zakończeniem postępowania w sprawie wydawania zezwoleń. Ponadto połączoną ocenę, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, należy przeprowadzić w sposób, który nie prowadzi do przedłużenia terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- (32) W przypadku gdy po upływie terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu promotor projektu nie został poinformowany o wyniku postępowania w sprawie wydawania zezwoleń, odpowiednie zezwolenia należy uznać za wydane, a promotora projektu należy uznać za uprawnionego do realizacji projektu w zakresie gotowości obronnej. Pojedynczy punkt kontaktowy powinien poinformować promotora projektu w terminie ośmiu dni roboczych o milczącej zgodzie oraz, w stosownych przypadkach, określić warunki i wymogi, którym podlegają te zezwolenia, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub prawem krajowym. Taka milcząca zgoda pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w zakresie badania indywidualnych przypadków, przeprowadzania ocen lub konsultacji publicznych na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość odstąpienia od tej ogólnej zasady przez zezwolenie właściwym organom na niestosowanie milczącej zgody w odniesieniu do konkretnego wniosku o wydanie zezwolenia w przypadku, gdy właściwy organ może wykazać na podstawie należycie uzasadnionych i weryfikowalnych dowodów, że konkretny projekt stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa narodowego. Zagrożenia dla zdrowia ludzi mogą również obejmować zagrożenia wynikające z oddziaływania na środowisko. Wszelkie odstępstwa powinny ograniczać się do tego, co jest absolutnie niezbędne, aby przeciwdziałać stwierdzonemu zagrożeniu.
- (33) W stosownych przypadkach niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego.

- (34) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie usprawnionych i przyspieszonych postępowań w sprawie wydawania zezwoleń przez państwa członkowskie na projekty w zakresie gotowości obronnej, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ rozbieżne przepisy mające na celu przyspieszenie postępowań w sprawie wydawania zezwoleń dla przemysłu obronnego skutkowałyby barierami w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w sektorze obronności, natomiast ze względu na konieczność posiadania zharmonizowanych przepisów ogólnounijnych możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (35) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich za ochronę bezpieczeństwa narodowego oraz dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych państw członkowskich. Bezpieczeństwo narodowe pozostaje w wyłącznej kompetencji każdego państwa członkowskiego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne przepisy mające na celu przyspieszenie postępowań w sprawie wydawania zezwoleń na projekty w zakresie gotowości obronnej.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „projekt w zakresie gotowości obronnej” oznacza zestaw działań, inwestycji i środków mających na celu zwiększenie gotowości obronnej jednego państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich działających wspólnie, w tym poprzez rozwój lub modernizację przemysłu obronnego;
- 2) „przemysł obronny” oznacza wszystkie podmioty zaangażowane w badania, rozwój, produkcję, wytwarzanie lub dostawy produktów związanych z obronnością zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2009/43/WE lub w świadczenie usług bezpośrednio związanych z tymi produktami i w odniesieniu do wszystkich elementów ich cyklu życia;
- 3) „gotowość obronna” oznacza stan gotowości państwa członkowskiego lub większej liczby państw członkowskich do przewidywania lub przeciwdziałania sytuacji kryzysowej zdefiniowanej w art. 1 pkt 10 dyrektywy 2009/81/WE, która związana jest z obronnością, lub reagowania na taką sytuację;

- 4) „spółka o średniej kapitalizacji” oznacza spółkę o średniej kapitalizacji zdefiniowaną w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697⁹;
- 5) „mała spółka o średniej kapitalizacji” oznacza małą spółkę o średniej kapitalizacji zdefiniowaną w załączniku do zalecenia Komisji (UE) 2025/1099¹⁰;
- 6) „małe i średnie przedsiębiorstwo” lub „MŚP” oznacza małe i średnie przedsiębiorstwo zdefiniowane w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE¹¹;
- 7) „postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń” oznacza postępowanie obejmujące wszystkie odpowiednie zezwolenia, w tym zgody lub licencje, niezbędne do budowy, rozbudowy, przekształcenia i eksploatacji projektów w zakresie gotowości obronnej lub do zmiany przeznaczenia jakichkolwiek instalacji, urządzeń lub działalności na przeznaczone do projektu w zakresie gotowości obronnej oraz wszystkie niezbędne kroki administracyjne – od potwierdzenia, że wniosek o wydanie zezwolenia jest kompletny, do powiadomienia o kompleksowej decyzji dotyczącej wyniku postępowania przez odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy;

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny i uchylające rozporządzenie (UE) 2018/1092 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

¹⁰ Zalecenie Komisji (UE) 2025/1099 z dnia 21 maja 2025 r. dotyczące definicji małych spółek o średniej kapitalizacji (Dz.U. L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

¹¹ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

- 8) „promotor projektu” oznacza każdy podmiot lub konsorcjum podmiotów opracowujące projekt w zakresie gotowości obronnej;
- 9) „kompleksowa decyzja” oznacza wydaną przez właściwe organy decyzję określającą, czy promotor projektu jest uprawniony do realizacji projektu w zakresie gotowości obronnej, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek decyzji wydanej w ramach procedury odwoławczej.

Artykuł 3

Wyznaczenie projektu w zakresie gotowości obronnej

Państwa członkowskie określają, które projekty kwalifikują się jako projekty w zakresie gotowości obronnej na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Pojedynczy punkt kontaktowy

1. Do dnia ... [3 miesiące po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie ustanowi lub wyznaczy jeden organ jako pojedynczy punkt kontaktowy na odpowiednim poziomie administracyjnym. Pojedynczy punkt kontaktowy musi być jedynym punktem kontaktowym na potrzeby projektu w zakresie gotowości obronnej.

2. W przypadku gdy jest to konieczne do odzwierciedlenia zdecentralizowanej organizacji administracyjnej, państwo członkowskie może ustanowić lub wyznaczyć więcej niż jeden pojedynczy punkt kontaktowy na podstawie ust. 1. To państwo członkowskie zapewnia skuteczne mechanizmy koordynacji oraz zapewnienie przez nie narzędzi, aby pomóc promotorom projektów ustalić odpowiedni pojedynczy punkt kontaktowy na potrzeby projektu w zakresie gotowości obronnej, a także zapewnia, aby ten pojedynczy punkt kontaktowy działał jako jedyny punkt obsługi dla tego projektu.
3. Pojedynczy punkt kontaktowy odpowiada za ułatwianie i koordynowanie postępowania w sprawie wydawania zezwoleń oraz za przekazywanie informacji dotyczących usprawnienia postępowań administracyjnych zgodnie z art. 5, w tym informacji dla promotora projektu dotyczących tego, kiedy wniosek uznaje się za kompletny zgodnie z art. 7 ust. 1. Na wniosek promotora projektu, przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia, pojedynczy punkt kontaktowy przekazuje również informacje dotyczące postępowania w sprawie wydawania zezwoleń, w tym dokumentacji, którą należy przedłożyć wraz z wnioskiem, oraz wymogów, zgodnie z którymi projekt można uznać za projekt w zakresie gotowości obronnej na podstawie niniejszego rozporządzenia. Przekazanie takich informacji nie przesądza o decyzji właściwych organów dotyczącej ustalenia, czy projekt kwalifikuje się jako projekt w zakresie gotowości obronnej.
4. Jako jedyny punkt kontaktowy dla promotora projektu w postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń na projekt w zakresie gotowości obronnej pojedynczy punkt kontaktowy koordynuje i ułatwia przedkładanie wszystkich odpowiednich dokumentów i informacji oraz powiadamia promotora projektu o kompleksowej decyzji. W przypadku gdy państwa członkowskie tak postanowią, pojedynczy punkt kontaktowy może również działać jako właściwy organ oraz wydawać kompleksowe decyzje.

5. Promotorzy projektu mogą przedkładać w formie elektronicznej wszelkie dokumenty istotne z punktu widzenia postępowania w sprawie wydawania zezwoleń. Państwa członkowskie zapewniają cyfrową wymianę dokumentacji między właściwym organem, pojedynczym punktem kontaktowym a promotorami projektów, w tym za pośrednictwem interoperacyjnego portalu, jeżeli jest dostępny.
6. Właściwe organy, koordynowane przez pojedynczy punkt kontaktowy, zapewniają, aby wszelkie odpowiednie opracowania, zezwolenia lub pozwolenia odnoszące się do danego projektu i promotorów projektu zostały uwzględnione oraz aby nie wymagano powielania opracowań, zezwoleń ani pozwoleń, chyba że jest to wymagane na podstawie prawa Unii lub prawa krajowego.
7. Państwa członkowskie zapewniają, aby pojedynczy punkt kontaktowy oraz wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za poszczególne etapy postępowań w sprawie wydawania zezwoleń, w tym za wszystkie etapy proceduralne, dysponowały wystarczającą liczbą wykwalifikowanych członków personelu oraz wystarczającymi zasobami finansowymi, technicznymi i cyfrowymi, w tym w stosownych przypadkach na potrzeby podnoszenia i zmiany kwalifikacji, aby skutecznie wykonywać swoje zadania wynikające z niniejszego rozporządzenia.
8. Właściwe organy zaangażowane w postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń oraz inne zainteresowane organy określają i udostępniają zainteresowanemu pojedynczemu punktowi kontaktowemu wymogi oraz wszystkie informacje wymagane od promotora projektu przed rozpoczęciem postępowania w sprawie wydawania zezwoleń.

9. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja pomaga jego organom w budowaniu zdolności wspierających wykonywanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zapewnia pomoc techniczną w tworzeniu lub prowadzeniu pojedynczego punktu kontaktowego oraz interoperacyjnego portalu. Komisja dokłada wszelkich starań, aby rozpatrywać takie wnioski priorytetowo.
10. W przypadku gdy projekt w zakresie gotowości obronnej ma charakter transgraniczny w Unii, zainteresowane państwa członkowskie zapewniają koordynację oraz terminową wymianę informacji, bez uszczerbku dla wymogów bezpieczeństwa narodowego i poufności.

Artykuł 5

Dostępność informacji w internecie

Państwa członkowskie zapewniają scentralizowany i łatwy publiczny dostęp w internecie do następujących informacji dotyczących postępowań w sprawie wydawania zezwoleń istotnych dla projektów w zakresie gotowości obronnej w zakresie, w jakim publikacja takich informacji pozostaje bez uszczerbku dla bezpieczeństwa narodowego, oraz z należyтым uwzględnieniem wymogów poufności:

- a) pojedyncze punkty kontaktowe, o których mowa w art. 4 ust. 1;
- b) postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń, w tym informacje dotyczące rozstrzygania sporów odnoszące się do postępowania w sprawie wydawania zezwoleń oraz, w stosownych przypadkach, alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów, jeżeli takie procedury są przewidziane w prawie krajowym;

- c) usługi finansowe i inwestycyjne na potrzeby projektów w zakresie gotowości obronnej;
- d) możliwości finansowania projektów w zakresie gotowości obronnej na poziomie Unii i państwa członkowskiego;
- e) usługi wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej, w tym usługi wspomagające w odniesieniu do deklaracji podatku dochodowego od osób prawnych, lokalnego prawa podatkowego lub, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z praktykami krajowymi, prawa pracy, w odniesieniu do projektów w zakresie gotowości obronnej;
- f) wytyczne dotyczące znormalizowanych wniosków o wydanie zezwolenia oraz wzory takich wniosków, jeżeli są dostępne.

Artykuł 6

Przyspieszenie realizacji

Państwa członkowskie zapewniają wsparcie administracyjne dla projektów w zakresie gotowości obronnej zlokalizowanych na ich terytorium, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, w tym małych spółek o średniej kapitalizacji, zaangażowanych w te projekty, zapewniając między innymi:

- a) pomoc w wypełnianiu mających zastosowanie obowiązków administracyjnych i sprawozdawczych, w tym w stosownych przypadkach wynikających z prawa Unii i prawa krajowego w dziedzinie zdrowia, środowiska, bezpieczeństwa, spraw społecznych i prawa pracy;
- b) pomoc promotorom projektów w informowaniu opinii publicznej o danym projekcie;
- c) pomoc promotorom projektów w całym postępowaniu w sprawie wydawania zezwoleń ;
- d) koordynację i pomoc dla promotorów projektów w zakresie gotowości obronnej o wymiarze transgranicznym.

Artykuł 7

Kontrola kompletności wniosku o zezwolenie

1. Nie później niż 14 dni roboczych od otrzymania wniosku o wydanie zezwolenia pojedynczy punkt kontaktowy informuje wnioskodawcę, czy niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, oraz potwierdza, czy otrzymany wniosek o wydanie zezwolenia jest kompletny.
2. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że we wniosku o wydanie zezwolenia brakuje informacji, pojedynczy punkt kontaktowy wzywa promotora projektu do przedłożenia brakujących informacji, wskazując, których informacji brakuje.

Jeżeli złożony wniosek o wydanie zezwolenia zostanie uznany za niekompletny po raz drugi, pojedynczy punkt kontaktowy może, w terminie 10 dni roboczych od drugiego złożenia wniosku, wezwać po raz drugi i ostatni do przedłożenia informacji. Pojedynczy punkt kontaktowy nie może zwracać się o informacje w obszarach nieobjętych pierwszym wezwaniem do przedłożenia informacji i jest uprawniony wyłącznie do żądania dalszych dowodów, aby uzupełnić stwierdzone brakujące informacje. Jeżeli złożony wniosek o wydanie zezwolenia zostanie uznany za niekompletny po raz trzeci, postępowanie uznaje się za zakończone do celów niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy w ramach wniosku o wydanie zezwolenia wymagane jest sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko lub inne oceny, wniosek o wydanie zezwolenia uznaje się za kompletny do celów niniejszego rozporządzenia dopiero po przeprowadzeniu tej części ocen, która wchodzi w zakres odpowiedzialności promotora projektu oraz jej dołączeniu do wniosku o wydanie zezwolenia.

4. Postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń rozpoczyna się w dniu, w którym pojedynczy punkt kontaktowy powiadamia promotora projektu o otrzymaniu kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia.

Artykuł 8

Czas trwania postępowania w sprawie wydawania zezwoleń

1. Postępowanie w sprawie wydawania zezwoleń, w tym wydawanie odpowiedniego zezwolenia, nie może trwać dłużej niż 42 dni robocze od dnia, w którym pojedynczy punkt kontaktowy powiadomi promotora projektu, że otrzymał kompletny wniosek o zezwolenie zgodnie z art. 7 ust. 1 i 4.
2. Pojedynczy punkt kontaktowy sporządza, w ścisłej współpracy z właściwymi organami, harmonogram postępowania w sprawie wydawania zezwoleń oraz udostępnia go promotorowi projektu na początku postępowania.
3. W przypadku gdy projekt w zakresie gotowości obronnej obejmuje modyfikację lub rozbudowę istniejącego obiektu, który został już zatwierdzony na podstawie prawa krajowego, właściwy organ ustala, czy ta modyfikacja wymaga nowego lub zaktualizowanego zezwolenia, lub czy jest możliwa na podstawie istniejącego pozwolenia, pod warunkiem że nie ma to wpływu na normy dotyczące środowiska, zdrowia i bezpieczeństwa.

4. W przypadku gdy projekt w zakresie gotowości obronnej wymaga budowy większej liczby obiektów lub jednostek, niezależnie od tego czy są one zlokalizowane w jednym miejscu, czy większej ich liczbie, promotor projektu może, w porozumieniu z pojedynczym punktem kontaktowym, podzielić projekt na mniejsze projekty w celu dotrzymania mających zastosowanie terminów. W przypadku takich podzielonych projektów datą rozpoczęcia postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na wszystkie projekty pozostaje dzień, w którym pojedynczy punkt kontaktowy powiadomi promotora projektu, że otrzymał kompletny wniosek o zezwolenie zgodnie z art. 7 ust. 1 i 4.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i w indywidualnych przypadkach właściwy organ może dwukrotnie przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, łącznie nie więcej niż o 60 dni roboczych, w przypadku gdy:
- a) wymaga tego wyjątkowy charakter lub wyjątkowa złożoność, lokalizacja lub wielkość projektu; lub
 - b) projekt w zakresie gotowości obronnej stwarza wyjątkowe zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub ogółu ludności, lub wyjątkowe zagrożenie dla środowiska, a odpowiednia ocena tych zagrożeń wymaga dodatkowego czasu.
- W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym, całkowity czas trwania postępowania w sprawie wydawania zezwoleń nie może przekroczyć 102 dni roboczych.
6. Pojedynczy punkt kontaktowy powiadamia promotora projektu o każdym przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 1, na piśmie z odpowiednim wyprzedzeniem przed upływem tego terminu. Powiadomienie to musi zawierać uzasadnienie przedłużenia oraz przewidywany termin wydania kompleksowej decyzji .

7. Terminy określone w niniejszym artykule w odniesieniu do któregośkolwiek z postępowań w sprawie wydawania zezwoleń pozostają bez uszczerbku dla wszelkich krótszych terminów określonych przez państwa członkowskie.
8. W przypadku gdy pojedynczy punkt kontaktowy nie poinformuje promotora projektu o wyniku postępowania w sprawie wydawania zezwoleń w terminie określonym w ust. 1 lub, w stosownych przypadkach, w terminie przedłużonym zgodnie z ust. 5, zezwolenia objęte wnioskiem uznaje się za wydane.
9. W przypadku gdy zezwolenia uznaje się za wydane na podstawie ust. 8, pojedynczy punkt kontaktowy informuje o tym promotora projektu w terminie ośmiu dni roboczych od upływu terminów określonych na podstawie ust. 1 i 5 oraz, w stosownych przypadkach, określa warunki i wymogi, którym podlegają te zezwolenia, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii lub prawem krajowym. Państwa członkowskie zapewniają, aby zainteresowane strony mogły zaskarżyć zezwolenia uznane za wydane na podstawie ust. 8.
10. Na zasadzie odstępstwa od ust. 8 państwa członkowskie mogą określić w przepisach prawa krajowego przyjętych do dnia ... [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], że milcząca zgoda zgodnie z ust. 8 nie ma zastosowania w ściśle ograniczonych i wyjątkowych przypadkach. Decyzję o niestosowaniu milczącej zgody podejmuje się wyłącznie po indywidualnej ocenie każdego przypadku, gdy właściwy organ wykaże na podstawie należycie uzasadnionych i weryfikowalnych dowodów, że dany projekt stwarza poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa narodowego.

Odstępstwa muszą ograniczać się do tego, co jest absolutnie niezbędne, aby przeciwdziałać stwierdzonemu zagrożeniu. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przyjęciu takich przepisów prawa krajowego bez zbędnej zwłoki, a najpóźniej miesiąc przed rozpoczęciem ich stosowania. Każda decyzja o niestosowaniu milczącej zgody w odniesieniu do indywidualnego wniosku o wydanie zezwolenia pozostaje bez uszczerbku dla terminów określonych w ust. 1 i 5 oraz musi zostać przyjęta i przekazana promotorowi projektu przed upływem terminów określonych w tych ustępach. Każda decyzja o niestosowaniu milczącej zgody musi zawierać szczegółowe i poparte dowodami uzasadnienie wykazujące zgodność z warunkami określonymi w niniejszym ustępie.

Artykuł 9

Planowanie

1. Organy krajowe, regionalne i lokalne odpowiedzialne za opracowywanie planów, w tym planów podziału na strefy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów użytkowania gruntów, w stosownych przypadkach uwzględniają w takich planach zapisy dotyczące rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej i niezbędnej infrastruktury. W celu ułatwienia rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie niepoufne dane dotyczące zagospodarowania przestrzennego były dostępne online zgodnie z art. 5 oraz z mającym zastosowanie prawem Unii i prawem krajowym.

2. W przypadku gdy plany zawierają zapisy dotyczące rozwoju projektów w zakresie gotowości obronnej i ich niezbędnej infrastruktury oraz podlegają ocenie zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹² i zgodnie z art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG¹³, oceny te łączy się. W stosownych przypadkach w połączonej ocenie uwzględnia się również wpływ na potencjalnie zagrożone części wód, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴.

W przypadku gdy odpowiednie państwa członkowskie mają obowiązek oceny wpływu już realizowanych i przyszłych działań na środowisko morskie, w tym na wzajemne oddziaływanie lądu i morza, o których mowa w art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE¹⁵, połączona ocena obejmuje również ten wpływ. Fakt, że oceny są łączone na podstawie niniejszego ustępu, nie może wpływać na ich treść ani jakość. Połączoną ocenę przeprowadza się w sposób, który nie prowadzi do przedłużenia terminów określonych w niniejszym rozporządzeniu.

¹² Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

¹³ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁴ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

Artykuł 10

Status priorytetowy projektów w zakresie gotowości obronnej

Procedury rozstrzygania sporów, postępowania sądowe, odwołania i środki zaskarżenia, a także postępowania administracyjne związane z projektami w zakresie gotowości obronnej, prowadzone przed jakimikolwiek sądami, trybunałami, organami lub komisjami krajowymi – w tym w zakresie mediacji lub arbitrażu, o ile przewiduje je prawo krajowe – traktuje się jako pilne, jeżeli oraz w zakresie, w jakim prawo krajowe dotyczące odpowiednich postępowań w sprawie wydawania zezwoleń przewiduje tryb pilny, pod warunkiem poszanowania przysługujących osobom fizycznym lub społecznościom lokalnym praw do obrony i prawa do skutecznego środka prawnego. W stosownych przypadkach promotorzy projektów uczestniczą w takich procedurach prowadzonych w trybie pilnym.

Artykuł 11

Zastosowanie konwencji EKG ONZ

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku, w stosownych przypadkach, dla zobowiązań wynikających z Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r., oraz z Konwencji EKG ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej w Espoo w dniu 25 lutego 1991 r., a także protokołu do tej konwencji w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, podpisanego w Kijowie w dniu 21 maja 2003 r.

Artykuł 12

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Każde państwo członkowskie co roku przedkłada Komisji sprawozdanie statystyczne dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym łącznej liczby pozytywnie rozpatrzonych wniosków o wydanie zezwolenia, w tym w drodze milczącej zgody, zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o szczególnych środkach przyjętych w celu zachęcania MŚP do udziału w projektach w zakresie gotowości obronnej oraz ułatwiania tego udziału zgodnie z art. 6.
3. Komisja ocenia, we współpracy z państwami członkowskimi, wyniki działania pojedynczych punktów kontaktowych, w oparciu o dane przekazywane na podstawie ust. 1. Komisja udostępnia publicznie w internecie zagregowane wyniki, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla ochrony informacji szczególnie chronionych istotnych z punktu widzenia wymogów bezpieczeństwa narodowego i poufności.

Artykuł 13
Przegląd i ocena

1. Do dnia 31 grudnia 2028 r., a następnie co cztery lata Komisja ocenia wykonywanie niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z głównych ustaleń tej oceny. Ocenia się w niej co najmniej:
 - a) czy procedury określone w niniejszym rozporządzeniu skutecznie przyczyniają się do realizacji jego celów, w szczególności w odniesieniu do harmonogramu postępowania w sprawie wydawania zezwoleń oraz udziału MŚP w projektach w zakresie gotowości obronnej;
 - b) stosowanie mechanizmu milczącej zgody we wszystkich państwach członkowskich oraz jego wkładu w realizację celów niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie mogą przekazywać Komisji wszelkie informacje, których może ona wymagać, aby sporządzić sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla ochrony informacji szczególnie chronionych istotnych z punktu widzenia wymogów bezpieczeństwa narodowego i poufności. W przypadku gdy Komisja uzna to za stosowne, do sprawozdania dołącza wniosek ustawodawczy.

Artykuł 14

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do wniosków o wydanie zezwolenia na projekty w zakresie gotowości obronnej złożonych począwszy od dnia ... [3 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący Przewodnicząca
